

Elköszönő számadás

A számunkra elérhető körben felkutatott anyag összegyűjtése, digitalizálása, rendszerezése lezajlott. A digitális gyűjtemény megőrzése több helyen biztosított. Ezzel az elsődleges célkitűzés, az értékmentés megvalósult. Nyilvánvaló, hogy ilyen jellegű munkát sohasem lehet befejezettnek nyilvánítani, de úgy érzem, hogy a munka oroszlánrészét elvégeztük. Egy rövid számadásban adok erről tájékoztatást.

A kiadványokat is beleértve 349 zeneanyagot (zenemappát) tekintetem át, amely hozzávetőlegesen 1400 zenedarabot tartalmazott. A többszörösségek, a gyenge minőségű felvételek, valamint a zavaróan hiányos anyagok kiszűrése után alakult ki a jelenlegi gyűjtemény. Ez 153 zenei hangzóanyagot (kiadványt, helyszíni felvételt ill. kompilációt) tartalmaz a felvétel dátuma szerinti időrendben. A zeneanyag több, mint 137 óra terjedelmű (egészen pontosan 137 óra 8 perc és 22 másodperc ☺). A trackek száma 563, de ehhez tudni kell, hogy számos egészestés koncert törzsanyaga egy track-ként szerepel, ami egyenként 4 – 5 zeneszámot foglal magába.

A gyűjtemény későbbi kutatásokhoz való felhasználhatósága szempontjából kiemelkedő fontosságúnak tartom, hogy:

- Az anyag túlnyomó többségénél (90 % fölött) a felvételi dátum és helyszín, valamint az előadók személye ismertté vált. Ahol ez hiányzik, ott pirosbetűs szöveg emlékeztet a kutatni valóra.
- A gyűjtéskor a hanganyag zömében jelzetlen és részben zeneszámokra tagolatlan volt, a zeneszámok alig 20 %-a volt nevesítve, ezekből is jó néhány tévedésnek bizonyult. A gyűjtemény jelenlegi formájában (néhány füzérben előadott egészestés koncert kivételével) zeneszámokra tagolt és a művek címeivel ellátott (90 %).
- A művek címei mentesek az eseti változatoktól, az azonos művek karakterre pontosan egyező címen szerepelnek. Így igyekeztem a könnyebb kereshetőség és katalogizálhatóság feltételeit biztosítani.

Kutatási javaslat: Néhány füzérben játszott, egészestés koncertet nem volt szívem trackekre tagolni. Ezek egy részénél, bár a zeneanyag egy trackben van, a szöveges oldalon részleteztem a koncert tartalmát (pl. No. 134, No. 149 és No. 153). Maradtak azonban részletezetlen füzetek (No. 024, No. 103, No. 106, No. 109, No. 151), ezek részletezése sokat segítené az összeállítás felhasználóságán.

Bízjuk kutatási hajlamú olvasóinkat az itt közreadott anyaggal kapcsolatos kutakodásra és kritikai észrevételek megtételére. Kérjük minden olvasónkat, hogy észrevételeiket, esetleges információikat osszák meg velünk, felmerült kérdéseiket vessék fel.

Jelen kutatás csak a velünk közvetlen kapcsolatban lévő gyűjtőket nevesítette (akiktől a felvételeket kézhez kaptuk). Erre azért volt szükség, mert a felvételekhez tartozó elsődleges információkat alapelveként kiadványok esetén a kiadótól, gyűjtemények esetén a gyűjtőtől származónak tekintettük. Nem volt módunk arra, hogy a felvételek eredeti származási helyét és a kapcsolódó személyeket felkutassuk. Ez azzal járt, hogy sok, az ügyben áldozatos munkát végző segítőársunk a névtelenség homályában maradt. Ezúton mondunk köszönetet nekik is.

Néhány nagy gyűjteménnyel és sok információval rendelkező gyűjtővel többszöri megkeresésünk ellenére sem tudunk munka-kapcsolatba kerülni. Ezt sajnáljuk.

Az értékmentésnek akkor van igazán értelme, ha az eredmény a közösség számára elérhetővé válik. A közzétételben elévülhetetlen érdemeket szerzett Rudolf Kraus, aki a „The World of György Szabados” c. honlapon jelen munkánknak is helyet biztosított.

Közel három év közös munkája után egy szerkesztői hitvallásnak is alkalmas szabadosi gondolattal búcsúzom:

„... a zene akkor autentikus, ha nem támad fel vele szemben a csinálmány leghalványabb gyanúja sem, ha a zene úgy, ahogy van, teremtménynek vagy tüneménynek hat, ha ekként teljes és egyszerű; hogyha jelenség, s a mögöttes módszer, folyamat vagy szerkezet fel sem tűnik.”

Szombathelyen, 2017. Viharok havának végén

Bognár Ferenc
szerkesztő